

POKRUSZONY (6) *part praet pass pf*

Oba o jasne.

sg f N pokruszoną (1). ◇ pl N m pers pokruszeni (1). subst pokruszon(e) (3). ◇ G pokruszonych (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: pokruszony od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Połamany na kawałki; pogruchotany (6) : Leop Is 27/11; Wzięte ięft Bábilon/ Bel pohánbion ięft/ [...] bálwany iego pohánbione/ y bogowie iego pokrużeni fą [*fracta sunt*]. *BibRadz Ier 50/2; CzechRozm 133v; lecz okrętów Tyśiąc rozbitych widział/ y moc íprzędów Okrętowych/ íztuk ktemu pokrużonych GórnTroas 67.**

Przen: Zgłodzony, uniestwiony (1) :

[Wpołączeniu szeregowym: áby wízyfcy nieprzyiáciele możnego imieniá twego [...] potárći pokrużeni á wniwecz obroceni byli. *KrowObraz B.*]

[W porównaniu: Kto zwycięży [...] / dam iemu władzą nád narody: y będzie ie paść [...] prętem żelaznym/ iáko gárnce gárncárłkie będą pokrużeni *BudArt Y4v.*]

*Szereg: »starty i pokruszony« (1): rácz weyźrzyć ná porátowanie ludu Chrześcijánłkiego/ áby narody pogánłkie/ [...] mocą práwice twey były ítárte y pokrużone. *LatHar 622.**

a. Rozdrobniony, zmielony; w przen (1) : Słyfzę młynik nie závádzi choć owo tárkoce/ Przy ízumiącym potoce. Kiedy od brátá Neptuná/ *Ceres vřzuřzona* Bywa więc pokrużona. *KlonŻal C2.*

Synonimy: podruzgany, połamany, potłuczony, rozbity, stłuczony.

Cf **POKRUSZYĆ**